

6) Da der fra flere Sider klages over, at Myndighederne stiller sig meget læmfældigt overfor Omgaaelse af eller Brud paa Huslejelovens Bestemmelser, ønsker man, at Lovens Straffebestemmelser gøres effektive ved et Paalæg i Loven om, at Nævnene og andre offentlige Myndigheder skal anmelde de Overtrædelser, der direkte eller indirekte kommer til deres Kundskab, for den retlige Øvrighed, samt om, at Overtræderne kun under særlig formildende Omstændigheder kan slippe med en Advarsel.

7) For at sikre, at alle Afgørelser træffes under behørig Hensyntagen til de modstridende Interesser, mener man, at, hvor Nævnet sættes med kun 2 Medlemmer, bør det ene Medlem repræsentere Ejerne, det andet Lejerne. Denne Bestemmelse er i alle Parter velforstaaede Interesse og som Analogi kan henvises til Sø- og Handelsretslovens lignende Bestemmelser for Afgørelse af Sager mellem Principal og Funktionær.

8) I Anledning af den fra anden Side foreslaaede Appelinstant, da vil man meget fraraade en saadan. Idet Loven sætter det borgerlige Skøn for, hvad der kan anses for Ret og Billighed, i Stedet for den retlige Afgørelse efter fastsatte Normer, vilde det stemme ilde med selve Nævningeinstitutionens Ide, om Nævnens Afgørelser skulde kunne kuldcastes af nogen Overinstans. Afgørelserne træffes i Analogi med Voldgift, og man vilde dog neppe nogetsteds lade en under betryggende Former afsagt Voldgiftskendelse være Genstand for Appel. Desuden vilde en Appelinstant forhale Sagerne, og endnu skal anføres, at Appel med eventuel udenbys Procedure vilde stille Lejerne som den gennemgaaende økonomisk svagere Part forholdsvis ugunstigst. Derimod vilde man anse Oprettelsen af et Centralkontor for nyttig. Nævnene kunde der finde Støtte ved vanskeligere Sager, ligesom Nævnene eller de enkelte Medlemmer af disse i Centralkontoret kunde indhente Udtalelser om Fortolkning af Lovens Bestemmelser, hvor de maatte være i Uvished herom. Der burde tilgaa Centralkontoret et kort Resumé af alle vigtigere og principielle Afgørelser, som derefter burde publiceres i en særlig Tidende, og Centralkontoret burde i det hele virke som en vejledende og raadgivende Institution.

Angaaende selve Lovens Virkninger, da har den som Helhed forhindret den egentlige Boligaager og virket til Gavn for begge Parter, men mange Steder har Lovens Udførelse i Praksis medført en almindelig Højnelse af Huslejeniveauet.

Det vilde være af stor Betydning, om der kunde fremskaffes en Statistik over, hvorledes Nævnskendelserne i de forskellige Byer har paaavirket Huslejens Størrelse.

En saadan Statistik vilde være oplysende ogsaa for Nævnene, selv om Forholdene ogsaa kan berettigede — og har berettiget — væsentlige Forskelligheder i Afgørelserne.

Idet vi er til Tjeneste med yderligere mundtlige Oplysninger om vor Stilning til Huslejelovgivning, hvis saadant ønskes, tegner

med Højagtelse

Charles V. Nielsen.